

משום שהרי גן עדן, אור העליון שמאיר משמש בו, ועל כן, אדם הראשון, כשנכנס לתוך הגן, הלביש אותו הקדוש ברוך הוא בלבוש של אותו אור והכניסו לשם. ואם לא הלביש בראשונה באותו אור, לא יכנס לשם. כיון שגרש משם, הצטרף ללבוש אחר, אז - ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור. והכל כמו שצריך. וכאן כמו כן עשו בגדי שרד לשרת בקדש, להפגס בקדש.

והרי פרשוה, שמעשים טובים שאדם עושה בעולם הזה, אותם מעשים מושכים אור של הזיו העליון לבוש להתתקן בו לאותו העולם להראות לפני הקדוש ברוך הוא. ובאותו לבוש שלובש, נהנה ורואה לתוך האספקלריה המאירה, כמו שנגמר (תהלים כז) לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו.

ועל כן הנשמה מתלבשת בשני עולמות, להיות לה שלמות בכל - בעולם הזה שלמטה ובעולם שלמעלה. ועל זה כתוב, (שם קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך. אף צדיקים יודו לשמך - בעולם הזה. ישבו ישרים את פניך - באותו עולם.

ויעש את האפוד זהב, הרי פרשוה. אמר רבי יוסי, אפוד וחשן היו כאחד, ופרשוה שהרי במקום אותו הקיום עומדים כל אותן שתים עשרה אבנים, כלם נוטלים שמות בני ישראל, וכלם שנים עשר תחומים עליונים, כלם הם בסוד של שבטי ישראל.

וסוד זה כתוב, (שם קכב) ששם עליו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם ה'. ששם עליו שבטים - אלו שנים עשר שבטים עליונים למעלה, שהם שבטי יה,

בגין דהא גנתא דעדן, נהורא עלאה דנהיר משמש ביה. ועל דא, אדם קדמא כד עאל לגו גנתא, אלביש ליה קדשא בריך הוא בלבושא דההוא נהורא, ואעיל ליה תמן. ואי לא אתלבש בקדמיתא בההוא נהורא, לא ייעול לתמן. כיון דאתתריך מתמן, אצטריך למלבושא אחרא, כדין, ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור. וכלא כמה דאצטריך. והכא כגוונא דא, עשו בגדי שרד לשרת בקדש, לאעלא בקודשא.

והא אוקמוה, דעובדין טבין דבר נש דעביד בהאי עלמא, אינון עובדין משכי מנהורא דזיוא עלאה, לבושא, לאתתקנא ביה לההוא עלמא, לאתחזאה קמי קדשא בריך הוא. ובההוא לבושא דלביש, אתהגי וחקי גו אספקלריא דנהרא, כמה דאת אמר (תהלים כז) לחזות בנעם יי' ולבקר בהיכלו.

ועל דא, נשמתא אתלבשת בתרין עלמין, למיהוי לה שלימו בכלא, בהאי עלמא דלתתא, ובעלמא דלעילא. ועל דא כתיב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך. אף צדיקים יודו לשמך בהאי עלמא, ישבו ישרים את פניך בההוא עלמא. ויעש את האפוד זהב, (שמות לט) הא אוקמוה. אמר רבי יוסי, אפוד וחשן כחדא הוו, ואוקמוה דהא באתר דהוא קיומא, קיימן כל אינון תריסר אבנין, כלהו נטלי שמיהן בני ישראל, וכלהו תריסר תחומין עלאין, כלהו פרזא דשבטי ישראל אינון.

ורזא דא כתיב, (תהלים קכב) ששם עליו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יי'. ששם עליו שבטים, אלין אינון תריסר שבטין עלאין לעילא, דאינון שבטי

יְהִי, דְּהָא שְׁמָא דָּא עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל.
 אָמַר רַבִּי חֲזִיא, תְּרִי זְמַנִּי כְּתִיב שְׁבָטִים. אֵלָּא,
 שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים, אֵלִין שְׁבָטִין
 דְּלִתְתָּא. שְׁבָטִי יְהִי, אֵלִין שְׁבָטִין דְּלַעֲיָלָא.
 עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דָּא רְזָא דְשְׁמָא קִדִּישָׁא עֲלָאָה
 דָּא, דְּאִקְרִי עֲדוּת, בְּמָה דָּאֵת אָמַר, (תהלים קלב)
 וְעֲדוּתִי זֹו אֶלְמָדָם. וְאִינוּן תְּרִיסָר שְׁבָטִין
 קִדִּישִׁין עֲלָאִין, אִינוּן תְּרִיסָר אַבְנִין קִדִּישִׁין.
 וְעַל דָּא אִינוּן קִיָּמִין לְתַתָּא, כְּגֻוּנָא דְּלַעֲיָלָא,
 וְכָל אִינוּן שְׁמָהֶן דְּתְרִיסָר שְׁבָטִין, כְּלָהוּ
 גְּלִיפָאן בְּאִינוּן אַבְנִין, וְכִהְנָא רַבָּא נָטִיל לֹון.
 תָּא חֲזִי, יַעֲקֹב כִּד הָוָה אָזִיל לְחֶרֶן, מַה כְּתִיב
 (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׁם
 מֵרֵאשׁוֹתָיו. אֵלִין תְּרִיסָר אַבְנִין קִדִּישִׁין, וְכָלָהוּ
 אֶתְעֵבִידוּ חַד אַבְנָא, דְּכְתִיב וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי מִצֵּבָה. וְקָרִי לְהוּ אֵבֶן, מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּכָלָהוּ תְרִיסָר אַבְנִין, אֶתְכַּלִּילוּ בְּאַבְנָא חַד
 קִדִּישָׁא עֲלָאָה, דְּאִיְהִי לַעֲיָלָא מְנַהוּן, דְּכְתִיב
 וְהָאֵבֶן הַזֹּאת (דף ר"ל ע"א) אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצֵּבָה
 יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים.

וְעַל דָּא הֵכָא, כִּהְנָא רַבָּא שְׁוִי לֹון עַל לְבִיָּה,
 לְדַכָּרָא לְהוּן תְּדִיר, דְּכְתִיב, (שמות כח) וַנִּשָּׂא
 אֹהֶרֶן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבֹו לִפְנֵי יְיָ
 תָּמִיד. וּבְגִין כֵּן, כִּלָּא אִיְהוּ בְּרָזָא דְּתְרִיסָר,
 תְּרִיסָר עֲלָאִין טְמִירִין לַעֲיָלָא, דְּאֶתְגַּנִּיזוּ בְּרָזָא
 עֲלָאָה קִדִּישָׁא, וְאִינוּן רְזָא דְּאוֹרִייתָא, וְנִפְקִי
 מְקוּל חַד דְּקִיק וְהָא אוּקְמוּהָ. תְּרִיסָר אַחְרָנִין
 טְמִירִין לְתַתָּא, כְּגֻוּנָא דְּלַהוּן, וְנִפְקִי גוּ קְלָא
 אַחְרָא, דְּאִיְהִי אֵבֶן דְּכְתִיב, (בראשית מט) מִשָּׁם
 רוּעָה אֵבֶן יִשְׂרָאֵל.

וְעַל דָּא אוּקְמוּהָ בְּרָזָא דְּקָרָא דְּכְתִיב, (בראשית כט)
 וַנֶּאֱסָפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֶדְרִים וַגְּלָלוּ אֶת
 הָאֵבֶן. דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּאִקְרִי אֵבֶן בַּחֲן, אֵבֶן

שְׁהָרִי שֵׁם זֶה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל.
 אָמַר רַבִּי חֲזִיא, פְּעָמִים כְּתִיב
 שְׁבָטִים. אֵלָּא, שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים
 - אֵלוּ הַשְּׁבָטִים שְׁלַמְטָה. שְׁבָטִי
 יְהִי - אֵלוּ הַשְּׁבָטִים שְׁלַמְעָלָה.
 עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל - זֶה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
 הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה שְׁנִקְרָא עֲדוּת, כְּמוֹ
 שְׁנִאָמַר (שם קלב) וְעֲדוּתִי זֹו אֶלְמָדָם.
 וְאוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים
 קְדוּשִׁים עֲלִינוּנִים הֵם שְׁתֵּים
 עֶשְׂרֵה אַבְנִים קְדוּשׁוֹת, וְלִכְּנָן הֵם
 עוֹמְדִים לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלַמְעָלָה,
 וְכָל אוֹתָם שְׁמוֹת שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 הַשְּׁבָטִים, כָּלָם חֲקוּקִים בְּאוֹתָן
 אַבְנִים, וְהַכֶּהֱן הַגָּדוֹל נוֹטֵל אוֹתָם.
 בָּא וְרָאָה, כְּשֵׁיִעֲקֹב הָיָה הוֹלֵךְ
 לְחֶרֶן, מַה כְּתוּב? (בראשית כח) וַיִּקַּח
 מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׁם מֵרֵאשׁוֹתָיו.
 אֵלוּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַבְנִים
 קְדוּשׁוֹת, וְכִלָּן נַעֲשִׂי אֵבֶן אַחַת,
 שְׁכְּתוּב וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי
 מִצֵּבָה. וְקוּרָא לְהֵן אֵבֶן, מַה
 הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁכָל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
 הָאֲבָנִים נִכְלָלוּ בְּאַבְנִין קְדוּשָׁה
 עֲלִיּוֹנָה אַחַת, שְׁהִיא מַעֲלִיָּהֶן,
 שְׁכְּתוּב וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי
 מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים.

וְכִּכֵּן כָּאֵן הַכֶּהֱן הַגָּדוֹל הָיָה שֵׁם
 אוֹתָן עַל לְבֹו לְזִכְרָם תָּמִיד,
 שְׁכְּתוּב (שמות כח) וַנִּשָּׂא אֹהֶרֶן אֶת
 שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבֹו לִפְנֵי
 ה' תָּמִיד. וּמִשּׁוּם כֵּן הִפֵּל הוּא
 בְּסוּד שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר, שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 עֲלִינוּנִים טְמִירִים לְמַעַלָּה שְׁנִגְנוּזוּ
 בְּסוּד עֲלִיּוֹן קְדוֹשׁ, וְהֵם הַסּוּד שֶׁל
 הַתּוֹרָה, וַיּוֹצֵאִים מְקוּל דִּק אַחַד,
 וְהָרִי פְּרִשְׁוּהָ. שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַחֲרִים
 טְמִירִים לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהֵם,
 וַיּוֹצֵאִים תּוֹף קוֹל אַחֵר שְׁהִיא
 אֵבֶן, שְׁכְּתוּב (בראשית מט) מִשָּׁם רֹעָה
 אֵבֶן יִשְׂרָאֵל.

וְכִּכֵּן פְּרִשְׁוּהָ בְּסוּד הַכְּתוּב, (שם כט)
 וַנֶּאֱסָפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֶדְרִים וַגְּלָלוּ
 אֶת הָאֵבֶן. זֶה הַשְּׂכִינָה שְׁנִקְרָאֵת